RETTENS KENDELSE (Tredje Afdeling)
13. februar 1998 *

I sag T-276/97,

Guérin automobiles EURL, under konkurs, Alençon (Frankrig), ved kuratoren, advokat Xavier Lemée, repræsenteret ved advokat Jean-Claude Fourgoux, Paris og Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. SG(97) D/823182 af 25. april 1997 om afvisning af sagsøgerens klage nr. IV/F-2/34.423,

har

* Processprog: fransk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne C. P. Briët og A. Potocki,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Sagens faktiske omstændigheder

1 Den 3. august 1992 indgav Guérin automobiles EURL (herefter »Guérin automobiles«) en klage til Kommissionen over Volvo France SA, som er importør af Volvo-vogne.

2 I klagen anmodede Guérin automobiles Kommissionen om i medfør af artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81), at fastslå, at der forelå en tilsidesættelse af EØF-traktatens artikel 85.

3 Ved dom afsagt af Tribunal de commerce d'Alençon den 22. maj 1995 blev Guérin automobiles erklæret konkurs. Selskabets juridiske rådgiver, advokat Xavier Lemée, blev udpeget som kurator.

4 Ved en beslutning, som var indeholdt i en skrivelse af 25. april 1997, gav Kommissionen et endeligt afslag på klagen fra Guérin automobiles af 3. august 1992.

5 Denne skrivelse blev sendt til kurators adresse som anbefalet skrivelse, vedlagt en kvittering for modtagelsen. Adressen lød således:

»Guérin automobiles
c/o M. Lemée
44, rue du Jeudi, BP 263
F-61008 Alençon Cedex«

Retsforhandlinger og parternes påstande

6 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 20. oktober 1997 har sagsøgeren, repræsenteret ved sin kurator, anlagt nærværende sag.

7 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens beslutning af 25. april 1997 annulleres.

— Retten tager til efterretning over for sagsøgeren, at denne forbeholder sig ret til at anlægge erstatningssag i henhold til EF-traktatens artikel 215.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Formaliteten

Sagsøgerens argumenter

8 Sagsøgeren har gjort gældende, at debitor i medfør af den franske lov om genrejsning og konkurs af selskaber indsættes som den person, der i debitors sted har adkomst til at udøve rettighederne over hans formue og foretage handlingerne i forbindelse hermed, hvilket sker ved dommen om konkurs, hvorved debitor berøves administrationen af rådigheden over sin formue. Navnlig kan ifølge sagsøgeren kun kurator være adressat for de retsakter, som udstedes vedrørende den virksomhed, kurator repræsenterer.

9 I den forbindelse anfører sagsøgeren, at Kommissionens skrivelse af 25. april 1997 var adresseret til »Guérin automobiles, c/o M. Lemée« og ikke til »advokat Lemée som kurator for selskabet Guérin automobiles«.

10 Sagsøgeren tilføjer, at skrivelsen ikke kunne anses for en lovlig meddelelse, da den ikke indeholdt nogen oplysninger om de til rådighed stående retsmidler og den gældende søgsmålsfrist, selv om sådanne oplysninger efter sagsøgerens opfattelse er nødvendige af hensyn til overholdelsen af kontradiktionsprincippet.

11 Følgelig kunne skrivelsen efter sagsøgerens opfattelse ikke lægges til grund som begyndelsestidspunkt for beregningen af fristen for annullationssøgsmålets indgivelse.

Rettens bemærkninger

12 Ifølge procesreglementets artikel 111 kan Retten, når det er åbenbart, at sagen må afvises, uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

13 Retten finder, at den er tilstrækkeligt oplyst om sagen i kraft af den indgivne stævning og de hertil vedlagte aktstykker. Det er derfor ikke med henblik på sagens oplysning nødvendigt at fortsætte den skriftlige forhandling eller at indlede den mundtlige forhandling.

14 Efter fast retspraksis er søgsmålsfristen i henhold til traktatens artikel 173 på to måneder præceptiv, da den har til formål at tilvejebringe klarhed og retssikkerhed og at undgå enhver forskelsbehandling og vilkårlighed i retsplejen. Retten kan til enhver tid af egen drift efterprøve, om søgsmålsfristen er blevet overholdt (jf. bl.a. Domstolens dom af 23.1.1997, sag C-246/95, Coen, Sml. I, s. 403, præmis 21, og Rettens dom af 18.9.1997, forenede sager T-121/96 og T-151/96, Mutual Aid Administration Services mod Kommissionen, Sml. II, s. 1355, præmis 38 og 39).

15 Kommissionens beslutning om at afvise klagen fra Guérin automobiles blev tilsendt ved anbefalet skrivelse af 25. april 1997. Som det fremgår af det stempel, som blev påsat den kopi af skrivelsen, der er indeholdt i stævningens bilag, blev kurator senest den 30. april 1997 bekendt med beslutningens indhold.

16 Ifølge traktatens artikel 173, stk. 5, og i overensstemmelse med artikel 102 i Rettens procesreglement og artikel 1 i bilag II til Domstolens procesreglement burde det foreliggende annullationssøgsmål medregnet den frist, som gælder under hensyn til afstanden, have været indgivet inden to måneder og seks dage efter den 1. maj 1997.

17 Da søgsmålet imidlertid først blev indgivet den 20. oktober 1997, er det åbenbart, at det er indgivet efter fristens udløb.

18 Hvad angår sagsøgerens argument om, at angivelsen af beslutningens adressat er behæftet med en fejl, er det tilstrækkeligt at bemærke, at en rent formel fejl som den, sagsøgeren har påberåbt sig, under ingen omstændigheder kan hindre anvendelsen af traktatens søgsmålsfrister, da adressaten for den anfægtede beslutning måtte være klar over, at den var rettet til ham (jf. Domstolens kendelse af 4.7.1984, sag 82/84, Metalgoi mod Kommissionen, Sml. s. 2585).

19 Det fremgår nemlig af selve den anfægtede beslutnings indhold og de heri indeholdte angivelser, at kurator måtte være klar over, at beslutningen var rettet til ham.

20 Hvad angår sagsøgerens argument om, at meddelelsen burde have indeholdt oplysninger om de til rådighed stående retsmidler og den gældende søgsmålsfrist, er det tilstrækkeligt at bemærke, at fællesskabsretten ikke i en sag som den foreliggende stiller noget krav om, at der gives sådanne oplysninger.

21 Endelig må det fastslås, at sagsøgeren hverken har påberåbt sig, endsige godtgjort, at der forelå en omstændighed, der ikke kunne forudses, eller force majeure, således at der var grundlag for at fravige den omhandlede frist i medfør af artikel 42, stk. 2, i EF-statutten for Domstolen, som ifølge samme statuts artikel 46 finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

22 Af det anførte følger, at det er åbenbart, at sagen må afvises.

Sagens omkostninger

23 Da den foreliggende kendelse er afsagt, før Kommissionen har modtaget meddelelse om stævningen og altså inden den har haft lejlighed til at afholde nogen omkostninger, er det tilstrækkeligt at bestemme, at sagsøgeren skal betale sine egne omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sine egne omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 13. februar 1998.

H. Jung — V. Tiili

Justitssekretær — Afdelingsformand